

Športaš, trener i numizmatičar

U POVODU 70. GODIŠNJICE RUKOMETA U HRVATSKOJ 2000. GODINE, RUKOMETNI SU GA STRUČNJACI U REVII *SUPER SPORT* UVRSTILI MEĐU 10 NAJBOLJIH HRVATSKIH IGRAČA. DOBITNIK JE DRŽAVNE NAGRADE ŠPORTA ZA ŽIVOTNO DJELO *FRANJO BUČAR* 2005.

Piše **Eduard Hemar**

Irislav Dolenc rođen je u obitelji Dragutina i Ane, rod. Franulović-Njalo. Završio je Višu školu za fizičku kulturu u Zagrebu i Saveznu sportsku školu u Magglingenu (Švicarska). Športsku je karijeru započeo kao član atletske i teniske sekcije HŠK *Concordia*, a od 1939. jedan je od osnivača rukometne sekcije. Igrao je i nogomet u ekipi HŠK *Uskok*. Za NDH triput je nastupio za atletsku reprezentaciju i jednom za reprezentaciju u velikom rukometu (1942.) u susretu s Mađarskom u Budimpešti. U atletici je nastupao u skoku s motkom. Prvak je NDH 1943. i rekorder sa 3,65 m, a kao član atletske sekcije HŠK *Concordia* ekipni je prvak 1944. U jesen 1942. preuzeo je treniranje rukometaša HŠK *Concordia* koji su bili prvaci NDH 1943. i 1944. Prvi je strijelac u prvenstvu NDH 1944. godine. Stručna komisija Hrvatskog rukometnog saveza izabrala ga je za najboljeg rukometaša NDH 1944. godine.

Rukometaš, atletičar i košarkaš

Nakon gašenja HŠK *Concordia* 1945. godine član je FD *Metalac* i jedan od osnivača FD *Zagreb*. Bio je jedan od osnivača atletske sekcije FD *Zagreb* i trener i igrač Košarkaškog kluba *Polet* 1947. godine. Na atletskom prvenstvu Jugoslavije u skoku s motkom bio je drugi 1946., a prvak Hrvatske bio je iste godine. Nastupio je na Balkanskim igrama 1946. u Tirani. Kao igrač i trener FD *Metalac* u velikom rukometu, bio je najbolji na prvom prvenstvu Hrvatske 1945. Bio je trener i igrač reprezentacije Zagreba na prvom prvenstvu Jugoslavije iste godine kada je osvojen naslov prvaka (1948.)

Instruktor, trener i izbornik

Kao instruktor rukometnog odbora FISAH-a 1948. godine organizirao je i proveo prvi jednomjesečni rukometni tečaj sa srednjoškolcima u Sarajevu. Na kraju tečaja sastavio je osam rukometnih momčadi koje su odigrale prvi rukometni turnir u Sarajevu. Savezni je trener i igrač reprezentacije Jugoslavije u velikom rukometu (1950. - 1958.) sa 17 nastupa i 37 postignutih zgoditaka. Za reprezentaciju Jugoslavije je kao trener i igrač debitirao na prvoj utakmici protiv Belgije u Zagrebu 1950. godine, a zadnji puta je kao igrač nastupio 1957. Vodio je reprezentaciju na Svjetskom prvenstvu 1955. u SR Njemačkoj kada je osvojeno peto mjesto. Na tom je prvenstvu postigao 11 zgoditaka. Vodio je pet dvoboja hrvatske reprezentacije u velikom rukometu i rukometu (1954.). Bio je i trener ženske reprezentacije Jugoslavije u veli-

kom rukometu (1956.). Sa ženskom reprezentacijom nastupio je na Svjetskom prvenstvu u SR Njemačkoj kada je osvojeno peto mjesto. U vrijeme kada je bio trener i igrač RK *Zagreb* u velikom rukometu na prvenstvu Jugoslavije osvojeno je prvo mjesto 1949., 1954. i 1955./1956., a drugo mjesto 1952., 1955., 1956./1957. Na prvenstvu NR Hrvatske najbolji je 1949./1950., 1952. i 1954.

Rad u inozemstvu

RK *Zagreb* je na prvenstvu Jugoslavije u rukometu osvojio prvo mjesto 1957., drugo mjesto 1954., a treće mjesto 1957./1958. Član je prve trenerske komisije pri Rukometnom savezu Jugoslavije (1957.). Nakon što je 10 godina bio amaterski trener državne reprezentacije, a nije mu bio osiguran profesionalni status, otišao je u SR Njemačku. Od 1959. do 1961. godine radio je kao trener u atletici, hokeju na travi, košarci i rukometu u *Tus Eintrachtu* iz Dortmundu.

Predavač na brojnim tečajevima

Na Visokoj školi za fizičku kulturu u Zagrebu rukomet je predavao 1963./1964. Bio je i trener RK *Sloboda* iz Varaždina koji je uveo u prvu saveznu ligu (1961./1962.) i ponovo RK *Zagreb* s kojim je na prvenstvu Jugoslavije osvojio prvo mjesto 1964./1965., drugo mjesto 1965./1966. te Zimsko prvenstvo Jugoslavije 1966. Trener muške reprezentacije bio je na Svjetskom prvenstvu 1967. u Švedskoj kada je osvojeno sedmo mjesto. Od 1969. do 1973. trenirao je mušku reprezentaciju Švicarske. Održao je mnoga predavanja na tečajevima za instruktore i trenere. Objavio je brojne stručne članke o rukometu i dvije knjige. U povodu 70-godišnjice rukometnog športa u Hrvatskoj 2000. godine, rukometni su ga stručnjaci u reviji *Super sport* uvrstili među 10 najboljih hrvatskih igrača. Dobitnik je Državne nagrade športa za životno djelo *Franjo Bučar* 2005.

Istaknuti numizmatičar

Nakon umirovljenja posvetio se numizmatici. Od 1965. član je Hrvatskog numizmatičkog društva (HND). Od 1979. do 1989. bio je članom Upravnog odbora HND-a, a u istom razdoblju obavljao je dužnost glavnog i odgovornog urednika edicije *Obol*, glasila istog društva. Pripremio je monografiju *Hrvatska numizmatika od početaka do danas* koja je objavljena u Zagrebu 1993. Napisao je i objavio pedesetak članaka iz područja numizmatike.